

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

V. Beatam dicunt Virginem Schismatici, atq[ue] Hæretici; quia ab ejus
gloria obruuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

§. Beatam dicunt Virginem Schismatici atque Hæretici;
quia ab ejus gloria obruuntur.

Philippus Abbas bone spei lib. 6. in Cantic. c. 9. Mundum universum Virginis fama vel notitia sic implevit, ut non solum veri, sed etiam falsi fideles videantur ejus laudibus exultare, & quos non devotio, vel eos occasio faciat collaudare. Schismaticorum Princeps *Photinus homo. de Nativit. Virg.* Dominica (inquit) Sedes Virgo in terra paratur, terrenaque sanctificatur, ac cœlestium Ordines nobiscum congregantur, illiusque nequam, ac qui nos primum decepit, fuitque author insidiarum humano generi positarum, dolis ejus, ac molitionibus evanescentibus potentia colliditur. Illa etiam *Schismatici Philotei Constantinop.* verba sunt. Tota pulchra es ô Virgo, & planè tota pulchra es, tota nil nisi Nitor es, & Species lucis, tota item Phosphorus, seu diem, ac Deum afferens Stella. Quare lumina corda mei illumina, ut qui tuam Domina gloriam instar auræ exhalo, fumque vulneratus à singulari te glorificandi amore. *Abailardus Serm. 2. de Nativ. Dom.* Omnia tam Judaici, quam gentilis populi gratiam ea transcendit, quæ Matri Domini est collata gratia, & dona ejus, quæ quasi sillicidia terra suscepit, cæteris donis longè sunt eminentiora.

Lutherus super Magnif. Eo ipso quòd Maria Mater Dei facta est, tam præclara & ingentia ei dona data sunt, ut superent captum cujusquam. Hinc enim omnis honor ac beatitudo provenit, & ut in universo genere humano unica persona sit superior cunctis, ac nemo sit par, quòd cum cœlesti Patre communem habet Filium. *Idem in explicat. salut. Angel. posse recitari duplici modo docet Salutationem Angelicam.* Primum quidem, ut eam tanquam aliquam piam meditationem accipiamus, in qua donorum quæ accepit à Deo Maria fiat enumeratio: deinde verò ut ceu fiat votum addamus & precemur omnes, ut sentiant & cognoscant eam talem esse, qualis hic prædicatur. *Idem in Postilla majori de Annunc. B. Virgin.* Maria gratiâ plena est, per quod omnis peccati pura cognoscitur, magnum hoc & sublime, siquidem gratia Dei illam omnibus bonis abundantem fecit, & ab omni malo liberavit. *Et ibid. in festo Concept.* Dignum & justum erat Mariæ personam ab originali peccato præservari, de qua Christus sumpturus erat carnem, quæ omnia peccata superaret. *Et rursus ibid.* Nulla Mulier tam S. fuit, nec in posterum erit ut est Maria. *Et in Nativit. Christi de Evang. anteluc.* En Puer quem tu Maria peperisti, meus est, sua caro & sanguis, mea caro & sanguis sunt: atque scilicet etiam

etiam Mater mea es, & pro Filio tuo à te habebor. *Libro de decem præcept.* Idem docet ægrotos & morientes Mariam invocare ac se illi commendare debere. *Joan. Oecolamp. cum Calvino infra citando consonans sic ait serm. de laud. Deiparæ.* Nunquàm de me ut in Domino confido audietur, quasi averfer Mariam, erga quam minùs bene affici reprobatae mentis certum existimem indicium; & quomodò eam non amarem, quam DEUS deamat, quam venerantur Angeli, & Archangeli, quæ peperit Salvatorem mundi? quæ humani generis est Advocata? quæ Regina appellatur misericordiæ? eja hortor iterum, atque iterum, ut summis viribus DEUS per eam laudetur, dignissima quæ super omnes creaturas laudetur, imò per quam DEUS glorificetur, in qua tanta Dei munera, tam eminenter sunt conspicua. O Divinam clementiam! ò immensam pietatè Dei! quæ & Filio tam sanctam præparavit Matrem, & nobis tam propitiam, in omnibus constituit Advocatam. *Henricus Bulingerus serm. de laud. Virg. Mariæ.* Si Maria benedicta est inter omnes mulieres, & beata ab omnibus prædicanda nationibus, infelices certè sunt Judæi, qui ipsam convitijs lacessere nunquàm desinunt: infelices sunt Pseudo-Christiani, qui Judæis nihilo meliores, laude illam spoliant. Excellentissima sunt in Maria omnia, & hæc splendidiora, quò proficiscebantur ex fide sinciore, & flagrantiore Dei dilectione. Oportuit singulari & perpetuà Virginitate, puritateque illustrem esse, & permanere, quæ singulariter electa à Deo in sacrosanctum Filij sui Thalamum & Templum: Mater erat omnium sanctissimi partùs, Filij utique Dei æterni futura. *Joan. Spangenbergius in Evang. de Annuntiat. Mariæ.* Ipsa canit Maria in suo cantico. Humilitatem respexit Ancillæ suæ: ecce enim ex hoc Beatam me dicent omnes generationes. Si hæc verba sunt implenda, necesse est profectò esse homines, qui eam laudibus vehant, ac ornent. Elisabeth incipit Luc. 1. *Beata que credidisti.* Similiter & mulier Luc. 2. *Beatus venter qui te portavit, & ubera que suxisti.* Quis eam nunc Beatam prædicabit? Judæi, Turcæ, Gentes, Hypocritæ, Pseudo-Christiani? proculdubio summâ ignorantia, & blasphemiam eam afficiunt, proindè nostri erit officij, qui Evangelium Christi profiteamur. Quare per versè agunt, qui præ nimia sanctimonia, & sapientia ferre non possunt, ut hæc Salutatio Angelica recitetur. Impletum est hic quod *B. Alb. M. in Bibliis M. ex lib. Judith, de Maria dixit:* Dixerunt servi Holofernis, non solum servi Dei ipsam admirantur, sed etiam servi mundi, & diaboli, alter ad alterum. Non est talis mulier super terram, imò nec supra cælum.

Calvinus in hær. Evang. ad Luc. 1. Celebrari nequit allata nobis per Christum benedictio, quin simul occurrat, quàm honorificè ornarit Mariam DEUS, qui

qui Unigeniti sui Matrem esse voluit. *Et rursus ibid.* De me ut in Domino confido nunquam audietur, quasi averſer Mariam: erga quam minimè bene affici reprobatae mentis certum exiſtimo indicium. Adjungamus iſtis ſupporem perfidiam, aut ejus ſuſpectum. *Erasmus Roterodamus in obſecr. B. Virg.* ſic illam orat. Per, omnium qui in te ſpes fixere ſuas, vota obſecro, obteſtorque Virgo intemerata, peccatoris hujus patrocinium apud Filium ſuſcipe, ejus iram, quam meis flagitiis excitavi, deprecare. *Bucerus in Matth.* Pias animus de Maria, non niſi ſanctiſſima cogitabit, & Matre Dei digna. Hæc ſunt quæ magnitudo gloriæ Virginis ab hæreticis expreſſit. Sed quomodo Virgo etiam in illis ſua beneficia profudit, paucis accipiamus. Illud certe ſingulare eſt quod relatio de B. Virginis imagine Neuchirchenſi habet. Huic hæreticus rabie iconoclaſticâ agitatus vulnus inſiſtente: ea Virgo reddit beneficium, fundit uberrimè vulnere ſanguinem, & militem perfundit, quo perſuſus tam copioſum lumen cœleſte accepit, ut ſtatim tenebras hæreſeos relinqueret. Verùm & aliquæ aliæ Virginis imagines nonnè ab inſigni aliqua injuria per hæreticos initium habuerunt? Anno 1595, in Ducatu Sabaudie apud urbem dictam Montarvij à Calviniſta imago conſoſſa ſanguinem profudit, quo plurimi ægri, cæci, claudi, &c. curati ſunt. Ita *Balinghem p. 2. c. 3.* De reliquis B. Mariæ multa ſunt ſimilium exempla. In ipſa Urbe Roma non deſunt. Unam affero anno 1483, imaginem Virgineam in porticu Templi S. Andreæ aleatores confoderunt, profluxit è vulneribus ſanguis, ſed ſtatim & uberrima in mortaliſ miracula, locus poſtea dictus de miraculis. *Hæc exhiſt. Gabriel. Bernotti lib. 3. cap. 2. parag. 2.* De alijs aleatoribus *Brovius tom. 13. & multa alia.*

Aliud refert *P. Joannes Gans Concionator Imperatorius in libro Quinquaginta de Annunt. B. Virg. diſcurſu 2.* Anno 1608. Bambergæ accidit: Juvenis ibi agebat bono loco natus Coburgi Martinus Gutric Amanuenſis cujuſdam nobilis Catholici, hunc hæretica conſiciebat, hæretici ſodales, nam & ipſe hæreticus erat, & labantur. Urgebat ille vocari ad ſe Fridericum Fornerum S. Th. Doctorem, qui poſtea ibidem fuit Suffraganeus, & hanc hiftoriam deſcripſit: obſtabant hæretici nihilominus per quosdam Catholicos advocatus eſt Fornerus, invenit maſſam Coburgo à Parentibus Juvenis hæretici, & à Duce Coburgenſi, qui exhæredarent Juvenem ſi fieret Catholicus. His Juvenis reſpondit: Ego Patris mei terrenam hæreditatem nil facio, mox Filiorum Dei cœleſtem aditurus. Rogat Fornerus quid illi eveniſſet, quòd ita ferventer fieri vellet Catholicus? reſpondet. Audies proximâ nocte mihi B. Virgo magno circumfulſa lumine adſtitit: dixitque, quia me devotè ſæpiùs ſalutâſti, ecce ad te venio, & de obitu moneo, conſitere & com-
municâ

munica catholicè; nocte enim & horâ nati mei Filij morieris, (dies tunc agebatur Divæ Conceptæ) & ad me in cœlum evolabis, interea fer omnia patienter. Infert Fornerus. Cùm hæreticus sis, quomodò Virginem salutâsti? reddit ille causam; se ipsius concione motum. Fornerus ait. Si non fingeret, se eum absolurum. Respondit Iuvenis, hoc eventum probaturum. Confessus, communicavit, extremam tamen unctionem non nisi in Vigilia Nativitatis accepit, & nocte Nativitatis mortuus qui deindè multò meliore formâ, quàm dum in vivis esset conspiciebatur. Nimirum Terra est Deipara juxta illud Itai: 47. *Aperiatur terra, & germinet Salvatorem.* Germinat Salvatorem ut terra pro omnibus indifferenter. *Templum* est Virgo Sancta, quod cuilibet patet peccatori. *Rebecca est, Gen. 24.* quæ rogata ab Elieser, non solum illi ipsi, sed & camelis ejus præbet potum. *Electa ut sol,* ac ideo non solis justis oritur. Improbis erat Saulus meritisque peccatis, & jam in manus David incidere. *1. Reg. 4.* & hortabantur milites, ut non differret ultionem David, tamen quia Saul deprehensus in spelunca *Engaddi*, quæ Virginem Sanctam significabat, omninò David illi pepercit.

6. Beatam dicit Virginem Natura sensitiva; quia in ejus cultu hominibus præire permittit.

Rem à Sanctis animalibus quæ vidit Propheta verbis *Amedei* ordiamur. Sancta animalia de quibus legitur in *Ezechiele* quòd antè & retrò, intùs & foris, usque in circuitu plena sunt oculis: labores hominum, & dolores, casus, defectus, cæcitates, invaletudines, extrema pericula, incertos exitus vitæ, & mala quæque humani generis, non æquè ut Dei Genitrix valent examinare examinando, cœlesti auxilio diluere & propulsare: quòd enim sublimiùs immensi Regis cor aspicit, eò profundius Divinæ gratiæ pietate, afflictorum & misereri, & miseris succurrere novit. De iisdem dñs. animalibus (quæ non dubitamus esse Angelos nec esse sensitiva, reducimus tamen huc ratione nominis communis, *Guilhelm, in 3. Cant.* ubi docet. Quòd ideo plena sunt oculis, ut non tantùm sibi sed etiam alijs invigilent piarum sollicitudine curarum. *Et postea addit.* Quid frustra malignus expandit rete ante oculos eorum? undiquè sunt oculi eorum aperti, ideo frustra jacitur rete ante oculos pennatorum. Quis tam plenus oculis, quàm Mater luminis? quis pari sollicitudine sibi & alijs invigilavit, ac Mater pietatis?

D d

Sed